तृतीयोऽध्यायः ॥

व्यास उवाच ॥

अथ वच्ये महामन्त्रं शृणुष्वावहितो मुने ।
यं लब्ध्वा न पुनर्गच्छेत् संसृतिं पामरोऽपि हि ॥ १ ॥

वच्ये मनुं त्रिभुवनप्रथितात्मभाव-
मक्षीणपुण्यनिचयैर्मुनिभिर्विमृग्यं ।
पक्षीन्द्रकेतुविषयं वसुधर्मकाम-
मोक्षप्रदं सकलकर्मणि कामदत्तं ॥ २ ॥

अतिगुह्यमबोधतूलराशि
जलवागधिपानदं नराणां ।
दुरितापहं विषापमृत्यु
ग्रहरोगादिनिवारणैकहेतुं ॥ ३ ॥

जयदं प्रधनेऽभयदं विपिने
सलिलप्लवने सुखतारणदं ।
नरस[1]त्तिरथद्विपवृद्धिकरं
सुतगोधरणीधनधान्यकरं ॥ ४ ॥

बलवीर्य्यशौर्य्यनिचयप्रतिभा-
सुरवर्णकान्तिसुभगत्वकरं ।

---

[1] सप्त P.